

Kohn Sándor És Kohn Tamás Sábeshor

Ez a fénykép 2002-ben készült, abban az évben, amikor meghalt az öcsém. Tamás balról az első, a kezében van egy imakönyv. A második Schwarz Sándor, szintén rokonunk, és én vagyok a harmadik. Ez a Schwarz Sándor a nagybátyánknak, Schwarz Emánuel sebesi rabbi testvérének a fia. A fénykép egy sábeszi istentisztelet során készült, szombat reggel. Télen nem a zsinagógában gyűlünk össze, mert túl hideg van, hanem az aradi öregotthon egyik helyiségében. Ez a fénykép pontosan az előtt készült, hogy a Tóraolvasáshoz szólítottak volna. Engem és a testvéreimet szólítottak először, mert Kohnok [lásd: kohének] vagyunk.

Ami a hitközség életét illeti, bekapcsolódom, mert azt akarom, hogy a zsidóságnak legyen folytonossága. Az a határozott meggyőződése, hogy a bolsevizmus egy maffiaszervezet, amely semmi jót nem hoz az emberiségnek, és gyökértelenné teszi az emberiséget az ateizmus, a bolsevik ateizmus és annak gyakorlata által. Szeretném, ha a zsidó hitközségek megszabadulnának a kommunista szokásoktól, mert itt, nálunk sajnos a bolsevikok -- nem a kommunisták -- uralmat szereztek az élet fölött. Ezért kapcsolódom be. Nekünk, diaszpórában élő zsidóknak erősíteniünk kell a diaszpórazsidóság pillérét.

A családban nem tartottuk a keresztény ünnepeket, de megőriztünk minden [zsidó] hagyományt, annak ellenére, hogy a feleségem nem zsidó. Felnőttkorban házasodtunk össze, úgyhogy már nem tudott változtatni a szokásaimon. Én negyven éves voltam.

Ami a vallásos életet illeti, hiszek Istenben. Ez probléma számomra, mert én Spinoza istenében hiszek. Én akarom tudni, kiben hiszek. Egyes dolgok meghaladóknak tűnnek számomra, de a lelkemben erős hitet érzek Istenben.